

* آموزش پیانو

آموزش موسیقی بویژه پیانو مبحث بالا بلند و پهنآوری است و نمی توان آنرا ضمن مقاله کوتاهی بررسی کرد زیرا امروز برخلاف قدیم که موسیقی فقط وسیله ای برای تفریح و خوشگذرانی بوده این هنر بازندگانی در اجتماع آمیخته شده و مقام بزرگی را در پرورش نسل جوان اشغال نموده است .

تحصیل موسیقی احساسات را نمو داده و زیبا پسندی را در فرومایه ترین روح ها ایجاد میکند و بعلاوه بسبب نظم و ترتیب و پشت کاری که ایجاب مینماید در پرورش اجتماعی اهمیتی بسزا دارد و کسانی که خواه مانند هوسکاران یا مانند پیشه وران آینده ، بدین کار آغاز میکنند باید مساعی فراوان بکار برده باعلاقه و پشتکارستی ناپذیر کار خویش را ادامه دهند .

اینجا ما میخواهیم تنها چند موضوع مربوط بآموزش پیانو را بررسی کنیم و بدیهی است در این بحث وارد جزئیات تکنیکی این ساز نخواهیم شد زیرا در این صورت سخن بسیار بد را زا خواهد کشید .

اینجا ما تنها سعی میکنیم پیرسشهای زیرین پاسخ دهیم .

۱ - چگونه پدران و مادران میتوانند کودکان خود را بآموزش پیانو بگمارند؟

۲ - استاد چگونه باید وظیفه پر مسئولیت خود را نسبت بشاگردان خود

انجام دهد؟

نخستین شرط برای فرا گرفتن موسیقی، داشتن ذوق کافی بدان میباشد، بنابراین بهتر است پدر و مادر کودک خود را واگذارند تا خود سازی را که بیشتر دوست دارد برگزینند زیرا در این صورت از تلف شدن وقت گرانبهای طفلشان جلوگیری کرده اند.

بطور کلی پیانو دارای تمام شرائطی است که از یک ساز منظور است و چون ساز کاملی است میتوان آنرا بدون همراهی ساز دیگری نواخت بعلاوه چون صدای نت ها در آن ثابت است تحصیل مقدماتی آن آسانتر از سازهای سیم دار است زیرا در سازهای سیم دار صحیح بودن صدای نت ها مربوط بخوب بودن گوش نوازنده است.

دومین شرط که شایسته بررسی است سن شاگرد میباشد و با آنکه نمیتوان حد صحیح و ثابتی برای آن معین کرد تجربه نشان میدهد که بهترین سن برای آغاز تحصیل پیانو از ۸ سالگی و ۱۲ سالگی است (البته اگر از ۸ سالگی آغاز شود بهتر است) زیرا پیش از ۸ سالگی شاگرد دقت لازم را در گرفتن نتها و میزان ها بکار نمیبرد و بعلاوه دستی بسیار کوچک دارد و چنانچه استاد وی کاملاً بر موز فن آموزش پیانو آشنا نباشد ممکن است شاگرد ذوق تحصیل این هنر را از دست بدهد.

بدیهی است مقصود ما ذکر قانونی کلی است و کار بکودکان نابغه که بطور استثناء حدود این قوانین را درهم شکسته یا میشکنند نداریم. بکودکی که کمتر از ۶ سال دارد بهتر آنست که پیش از آموختن پیانو با نهایت احتیاط مقدمات سلفژ آموخته شود زیرا در غیر این صورت با دشواری بسیار روبرو خواهد شد. شاگردی که پیش از ۱۲ سال دارد بدیهی است تحصیل پیانو را پیش از وقت با داشتن توشه ای قابل آغاز مینماید. زیرا بی شک نتها را شناخته و در آموزشگاه سرود هائی خوانده و بانداژه کافی موسیقی شنیده است و بواسطه وسعت و ورزیدگی هوش و ذکاوت خود میتواند تحصیل را پر زور تر ادامه دهد لیکن چون دست وی نرمی نخستین را از کف داده نخواهد توانست تکنیک سریعی پیدا کند.

معلم باید بروحیه و سلیقه شاکرد خویش نیز آشنا باشد تا در روش آموزش خود نه تنها با ذوق های وی مخالفت نکرده و او را مأیوس نگرداند بلکه کاری بکند که استعداد و قابلیت طبیعی وی آشکار گردد. برای این منظور نیز باید، بویژه از روز های نخست، باهستگی و نرمی رفتار کرده اشتیاق بتحصیل را در شاکرد بهیجان آورد مسلم است که آغاز تحصیل پیانو در سنین بالاتر جز در موردی که با ذوقی سرشار آمیخته باشد کاری عبث و بیهوده خواهد بود و با آنکه دیده شده است کسانی از سن ۲۰ یا بیشتر بتحصیل آغاز کرده بنتایجی نیز رسیده اند بازهم یاد آور میشویم که این موضوع عمومیت ندارد و آنرا نمی توان قانونی کلی دانست. پیش از بستن دریچه این موضوع باید همکاران را یاد آور شویم که دوران تحصیل پیانو دراز بوده و بهتر است پدران و مادران شتابزده از اطفال خود پیشرفتهای تند روانه توقع نداشته باشند... هنر پیشگان جوان نیز باید خود را با شکیبائی بسیار و اراده کامل مجهز کرده و با وجود همه گونه مزایائی که طبیعت بایشان ارزانی داشته بدانند که تنها با یک کار پیوسته ممکن است به نتیجه مطلوب برسند.

فریدون فرزانه

استاد هنرستان عالی موسیقی

